

Toespraak Voorzitter boekoverhandiging Kamerlid Farshad Bashir
dinsdag 8 maart Oude zaal

Geachte aanwezigen,

Hartelijk welkom, hier in de Oude Zaal, waarin de Tweede Kamer van 1815 tot 1992 heeft vergaderd.

Vanmiddag zou ik hier, in uw aanwezigheid, het voorrecht hebben gehad het eerste exemplaar van de Nederlandse vertaling van het boek Brieven aan mijn dochters te mogen uitreiken aan de Afghaanse auteur en politica, Mevrouw Koofi. Tot onze spijt, heeft de uitgeverij van mevrouw Koofi ons gisteren laten weten dat mevrouw Koofi halsoverkop het vliegtuig naar Afghanistan heeft moeten nemen, in verband met onverwacht vervroegde verkiezingen van de vice-voorzitter en commissievoorzitters van het parlement aldaar.

Ik wil toch graag, ook nu bij afwezigheid van mevrouw Koofi, het woord tot u richten. Het boek zal ik overhandigen aan Farshad Bashir, Tweede Kamerlid, van Afghaanse afkomst.

Mevrouw Koofi en ik; wij zijn beiden parlementsleden en dus collega's. Daarnaast zijn wij beiden moeder. Dat is wat ons bindt. Toch is er ook een belangrijk verschil.

Waar ik dagelijks in vrijheid en veiligheid mijn werk kan doen, is dat voor mevrouw Koofi totaal anders. Voor haar is elke dag, elke binnenlandse reis, onzeker en potentieel zelfs zeer gevaarlijk.

Het is dat uitgangspunt, die tergende onzekerheid, die haar ertoe bracht het boek *Brieven aan mijn dochters* te schrijven.

Elke keer dat mevrouw Koofi op een binnenlandse reis gaat, schrijft zij haar twee dochters, Shohra en Shaharзад, die hier ook zouden zijn geweest vandaag, een brief. Dit doet zij omdat ze tenslotte nooit zeker weet of zij ongedeerd terug zal keren. De brieven, over de Afghaanse samenleving, over politiek, mensen- en vooral vrouwenrechten, vormen samen een uitzonderlijk en aangrijpend levensverhaal.

Begin 2009 ben ik op werkbezoek geweest naar Afghanistan.

Het was een bijzonder bezoek, dat mij ook diep geroerd heeft. Ik heb daar gesproken met vrouwelijke parlementsleden en de lokale bevolking. De reis en de gesprekken hebben een onvergetelijke indruk op mij gemaakt.

Ik bewonder mevrouw Koofi om haar wilskracht en haar moed. Zij is voor mij, en naar mijn stellige overtuiging ook voor heel veel anderen, een grote inspiratie. Het is mij dan ook een eer om het eerste exemplaar van haar boek *'Brieven aan mijn dochters'* in Nederlandse vertaling te mogen overhandigen. Ik doe dat, zoals gezegd, bij haar afwezigheid, aan Farshad Bashir.